

అభినవసరస్వతి

యను నొక మాసపత్రిక.

నాగరఖండ స్వర్ణకారవ్యవహారాది బహుగ్రంథములు

జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రిగారు

బ్రచురింపబడుచున్నది.

జానపాడు.

సంపుటము 21

1929 సం॥

సంచిక

ఆగస్టు నెల

5

విషయములు.

౧ కాంగ్రెసు — మతము. — గోవిందరాజు హరిశ్చంద్రరావుగారు

౨ కర్నూలు మహాసభ

౩ ఓట్లు ఓట్లు — చివుటల అప్పయ్యశాస్త్రిగారు

౪ ఆంధ్రదేశవర్ణాశ్రయధర్మమహాసభ

(అహోనసంఘాధ్యక్షోపన్యాసము)

౫ మహాభారతచరిత్ర విమర్శము —

క వేం. సత్యనారాయణమూర్తిగారు.

౬ ఆరోగ్య కామేశ్వరి — చెళ్ళపిళ్ళ వెంకటశాస్త్రిగారు.

౭ నాగరఖండము — సంపాదకుడు.

చందానిర్ణయము సంవత్సరమునకు

ప్రధానపోషకులకు రు 25 0 0 సహాయకులకు రు 5 0 0

పోషకులకు రు 10 0 0 చందాదారులకు 3 0 0

Printed at the Chandrika Press, Guntur,
and published at Janapadu by the Editor, Astavadhani
Janapati Pattabhirama Sastry,
author of Nagarakhanda, Swarnakaravyavaharam
etc., etc.

ప్రధానపాత్రలు.

- ౧ శ్రీ శ్రీ జగద్గురు విరూపాక్ష స్వామిలవారు, కందుూరు.
- ౨ శ్రీ శ్రీ జగద్గురు పుష్పగిరి స్వామిలవారు, కమలాపురం.
- ౩ బాకరాజు పరాంకుశరావుదేశాయిగారు. యాడవరం.
- ౪ రామసింగుగారు - నెల్లూరు.
- ౫ ఇనిగెల వెంకటధర్మారెడ్డి సర్దేశముఖుగారు - ఆత్మకూరు
పో. ప. కు. ౭౭.
- ౬ రాజా వెంకటాద్రిస్వామిరావు, బహదరు జమీందారుగారు-నూజివీడు.
- ౭ గూడూరి వీరసాంబశివరావు సర్దేశపాండ్యాగారు, మానెకొండూరు
- ౮ జాగ్గయ్యూడి కుప్పుస్వామినాయుడుగారు, కారంచేడు
- ౯ నెల్లూరు నరసింహారావుగారు, జనగాం
- ౧౦ లింగాల వెంకటారెడ్డి దేశముఖుగారు, మందవరము
- ౧౧ రంగాచార్యులుగారు, ముక్త్యూరు, దేశముఖు, మనీదుపల్లె.
- ౧౨ చారబుడ్డి రత్నారెడ్డిపట్టుగారు, న్యాలపోగుల
- ౧౩ రామయ్యాంబికా పుస్తకభాండాగారము, లక్ష్మీనర్సాపురము.
- ౧౪ తంగెడ నరసింహారావుగారు, కగణం, మోర్జంపాడు.
- ౧౫ టి. లక్ష్మణసింగుగారు, జనగాం
- ౧౬ రాజా మంత్రిప్రగడ వెంకటహనుమంతరావు, రాఘవరావుగారు, లింగి
- ౧౭ పిళుపాటి వెంకటరాయశర్మగారు, కరవడి
- ౧౮ శ్రీ శ్రీ జగద్గురు అభినవ విరూపాక్ష పీఠాధిపతులు, దుగ్గందూరు.
- ౧౯ శ్యామాపంతుల వెంకటేశ్వరరావుగారు, తహశీల్దారు, ఆరుమూరు.
- ౧౧౦ కొత్తాలి వెంకటేశ్వరరావుగారు, సంగం
- ౧౧౧ లింగాల రంగారెడ్డి దేశముఖుగారు, గణపురం,
- ౧౧౨ రాజా కందుకూరు నూర్యప్రకాశరావు బహద్దరు, జమీందారుగారు-దేవిడి.
- ౧౧౩ సామంట కిషక్రావు దేశముఖ్ గారు, జగితాల.
- ౧౧౪ శ్రీమద్వెంకట శేషారెడ్డి రామచంద్రారెడ్డి దేశముఖుగారు, అల్లదుర్గసంస్థా
- ౧౧౫ మరకాల వెంకటేశ్వరరావుగారు. పరకాల
- ౧౧౬ మండ చినవెంకయ్యగారు, దండమూడి.

సహాయులు

- ౧ కామమాను హనుమయ్యగారు, నర్సరావుపేట
- ౨ మెదక్ కిషక్రావు దేశముఖుగారు, నల్లపల్లి
- ౩ వీరకాయల హనుమంతరావు దేశపాండ్యాగారు, రాయగిరి
- ౪ లక్ష్మీనరసింహస్వామివారు, యాదగిరి
- ౫ నెల్లూరు కేశవరావు దేశముఖుగారు, ముపురం.
- ౬ వావిళ్ళ వెంకటేశ్వరశాస్త్రిగారు, చెన్నపట్టణము.
- ౭ పెద్దిభట్ల వీరయ్యగారు, పీడరు బెజవాడ
- ౮ తిప్పరాజు కామేశ్వరరావుగారు, కగణం, దుగ్గిరాల

4- SEP 1929

అభినవ సరస్వతి

పుటము	{	జాన పాడు	{	సంచిక
౨౦		శుక్ల సం॥ శ్రావణమాసము.		౫

—* కాంగ్రెసు - మతము *

—;0—

కాంగ్రెసు తన పద్ధతుల నింకను విసర్జింపలేదు. ఎట్లన, దాని సచివాలయము వద్దము ఢిల్లీ పట్టణమున గూడి శారదాగారి యవతీ శాసనమునకుఁ బ్రజలను బ్రోత్సహించుచు నొక తీర్పుఁ బ్రకటించుచున్నది. స్వరాజ్యపక్ష నాయకుఁడగు మోతీలాలు నెహ్రూ, రాజ్యమున దొరతనమువారి శాసనసభలకు మతమును శాసించు కార మవశ్యము నుండవలయునని లిఖించియున్నాడు. మతము తని నివేదిక (రిపోర్టు) యందు దేవాలయములు, కూపములు, స్కూలులు మున్నగునన్నియుఁ బంచములకుఁగూడ నుపయోగ లెనని నిర్బంధించియున్నాడు. ఈతని సూచనయే జాతీయ ముండలి సర్వపక్షములవారును సంగీకరించుచున్నారు. మొన్న బొంబేనగరమున సమావేశమయిన జాతీయ ప్రభులు, దేశమునందెల్లఁ దీవ్రతరప్రచార మొనరించుటకును, సరింపఁజేయుటకును, మాలవియ్యను, జమునాలాలు Print గాగించియున్నారు.

Jaభకు సంగములగు రాష్ట్రసభలుకూడ జాతీయ author of ప్రవచన దొక్కుచున్నవి. వంగరాష్ట్ర రాజకీయ

సర్కూలముఁ జేయవలెనని యొక నిర్ణయము.

గావించియున్నది. పర్యాగ మొదలగు భాగములకు సంబంధించిన సంయుక్తరాష్ట్ర రాజకీయసభయు నాధికవిప్లవము మాత్రమేకాక, సాంఘికవిప్లవముగూడ సాధింపఁబడుఁగాక యని సంకల్పించినది; భూమి, ధనము, మున్నగు వానివలనఁగలుగు తారతమ్యమును, వర్ణాశ్రమములవలనఁగలుగు తారతమ్యమును, లేకుండఁజేయుటయే భావము.

మఱియు నాయకులు పురపాలక సంఘాదులందుఁ బ్రవేశించి కూపాదులనెల్లఁ బంచమస్పర్శదూషితము లగునట్లొనరించుచు న్నారు. విద్యాసంఘములందుఁజేరి బ్రాహ్మణాదిజాతుల నడఁగఁ ద్రొక్కి, పంచమాదులకుఁ బ్రేమ మీఱి ద్రవ్యమపేక్షింపక యే దుర్బోధలాసంగుడఁ, బంచమప్రవేశము మెల్లని పారశాలలనుండి దొరతనమవారి ద్రవ్యమును దూరముఁజేయుచున్నారు. బోంబే యందలి పారశాలలందు జలపానమునకై భిన్నపాత్రలను వాడు నాచారమును, దోరిపైచి, బ్రాహ్మణ విద్యార్థులును బంచమవిద్యార్థులును నేకపాత్రలనే యుపయోగించుకొనవలెనని శాసింపఁగోరుచున్నారు. ఇట్టి యపాత్రుల వల్లనా మనకు స్వరాజ్యము సిద్ధించుట? మఱియుఁ జరకాల మనుభవింపఁబడుచున్న నూతులను మట్టితోఁ బూడ్చివేయించి, దివాకీర్తికరస్పృష్టంబు నగదంకారకరాస్పృష్టంబునగు జలంబునే జనులందఱు సేవించుటకై ప్రియత్నించుచున్నారు. పూర్వకాలమునఁ గూపాది నిర్మాణ మొకపుణ్యము; మనయభినవ శకమునందో, విద్యమానకూపాదివిధ్వంసనమే పుణ్యకార్యము !

చాణక్యుని రాజనీతిశాస్త్రమునం దీశ్లోకము చూపట్టుచున్నది: -

శ్లో॥ “అనాయకా వినశ్యంతి, నశ్యంతి బహునాయకాః।

స్త్రీనాయకా వినశ్యంతి, నశ్యంతి శిశునాయకాః॥”

దీని తాత్పర్యమేమనఁగా:— నాయకులు లేనిప్రజలు నశింపఁగలరు. వెక్కండ్రు నాయకులుగాఁ గలవారును నశింతురు. వనితలు నాయి కలయిన వారును నాశమొందెదరు. బాలురను నాయకులనుగా స్వీకరించిన వారును నాశమునొందఁగలరు.

మన మహాత్ములు చూపిన మార్గము నవలంబించినయెడల దేశ మీశ్లోకమునఁ దెల్పఁబడిన గతినే యనుభవించును. ఈగణము లోని యొక్కదోషము కలిగియున్నను గీడు తప్పదు; సకలదోష సంవిపాతమునందుఁ జెప్ప నవసరమా? ఇప్పుడు మనదేశమున కివి యన్నియుఁ బట్టియున్నవి. చూడుఁడు. దుష్టనాయకత్వమే యనాయ కత్వముగాఁ బరిణమించి, యరాజకమునకుఁ గారణమగును; బాంబే కలకత్తా మొదలగు పట్టణములందలి వీధులందు జరుగుచున్న దుండ గములను దిలకించినయెడల, నిది వ్యక్తము కాఁగలదు. అక్కడఁ బ్రజలను గాపాడుచున్నవి ప్రభుత్వమువారి సేనలుగాని, గాంధీ సర్కారుయొక్క స్వచ్ఛందభటుల మూఁకలు కావు. రెండవది బహు నాయకత్వము. ప్రజాప్రభుత్వము (డెమోక్రసీ) అనఁబడుచున్నదే యిది; ఒకనాయకుఁడు దేశము నుత్తరధ్రువమునకు లాగుచుండ, మఱియొకఁడు దక్షిణధ్రువమునకు లాగుచుండును; దొరశసమువారి శాసనసభలకుఁ గొందఱును నీవలికిఁ గొందఱును నాకర్షించుచున్నారు. ఇట్టి చిత్రములు జాతీయ మహాసభారంగమునఁ బదినిముసములయిన విలచినవారికిఁ బ్రత్యక్షమయ్యెడిది. ఓహో! ఇట్టి యవ్యవస్థిత చిత్తులా సుతమును సంస్కరించువారు? మూడవది స్త్రీనాయకత్వము. జాతీయ సభామంటపమున విలసిల్లుచుప లేక్షణలనీక్షించిన వారికిని బతాకోత్పవా దులందు గోలాహల మొనరించు మదవతుల నవలోకించిన వారికిని, గృహమును విడిచి దేశములఁ గుమ్మరుచు నుపన్యాసాదికముచేఁ దమప రోపకారపారీణతనుబ్రదర్శించుమహిళామతల్లులఁ బరికించినవారికిని,

స్త్రీనాయకత్వమన నెయ్యదియో బోధపడఁగలదు. చరమము బాల నాయకత్వము; చరమదశ నిక్కువము. పాశ్చాత్యదేశములందుఁ బ్రాయీకముగా లోకానుభవముగల వృద్ధులే యిప్పటికిని నాయకులుగా స్వీకరింపఁబడుచుండ, మనదేశమునం దహంభావైకవృద్ధులగు యువకులే పెద్దలతలలను దన్ని నాయకాగ్రేసరు లగుచున్నారు. క్లిమెన్సియో, పోయిన్ కియరు, మున్నగు వృద్ధులు ఫ్రాన్సుదేశమున కును, హిండ్స్బర్గు మొదలయినవారు జర్మనీదేశమునకును, లార్డు బాల్ఫూరులోనగువారు బ్రిటీషుదేశమునకును, బనికివచ్చిరి; గాని మనదేశమునకుమాత్ర మట్టివయస్సుగలవారు తగినవారు కారు ! ఇక్కడ నవరప్రహ్లాదు లవతరించుచున్నారు. వారెద్ది యుద్ధారించిన, నదియే మనకందఱకును మహాప్రసాదము ! వారికి జడువుతోఁ బనిలేదు; సంధ్యచుక్కఱలేదు. ప్రాజదువుగలవారిని శిక్షించుటయే వారి చదువు; ఆతతాయిమహామన్త్రానుష్ఠానమే సంధ్య !

మతియుఁ బాపభీతియు భగవద్భక్తియుఁ గల్గి గృహనరక్తితో శోభిల్లుచు హాయిగాఁ గాలక్షేప మొనరించుచున్న పనివాండ్రహృదయ ష్టేత్రములం దనూయాది పాపబీజములను జల్లి యసంతుష్టి నుద్భవింపఁజేసి కార్మికసంఘముల నిర్మించి స్వామిద్రోహమును గృషి వాణిజ్యాదివిద్యాశాస్త్రమును గావించుచు నితరుల ధనమానప్రాణములకుఁ గూడ హానిగలుగఁజేయుచున్నట్టియు, గులస్త్రీలకుఁ గులటాధర్మంబు లుపదేశించి పురుష ద్వేషమును బురికొల్పి సంఘముపై దండెత్తించుచున్నట్టియు, బాలురకుఁ బ్రాచీనులయం దవజ్ఞను బుట్టించి యవినయమును బంపొందించి యకార్యకార్యములకు సంసద్ధులఁ జేయుచున్నట్టియు, సప్తాష్టనాయకుల చర్యలను సవిస్తరముగా నిరూపించుట కట నవకాశములేదు. హనుమంతునివలన స్వామిభక్తియు, సీతనుండి పతిభక్తియు, రామునిబట్టి గురుభక్తియు గ్రహించుచు

నై హికాముష్మికసుఖంబు లనుభవింపవలసిన భరతఖండంబు నేడు మహామోహుని మాయలకుఁ జిక్కి మహాపాతకప్రీతితో మహాప్రళయంబున కభిముఖం బగుచున్నదికదా.

మీకు స్వరాజ్యహక్కుఁజాలేదా యని ప్రశ్నించి యపూర్వ జాతీయవాదులు సనాతనమతావలంబులను దేశద్రోహులగఁ దూషించుచుందురు. కాని, రష్యాయందు వెనినుగారి జాతీయతయెట్టిదో, టర్కీయందుఁ గెమాలు మెగారి జాతీయతయెట్టిదో, యాపుగనుస్థానమున నమనుల్లాఖానుగారి జాతీయత యెట్టిదో, మనదేశమున నవాచార వాయుప్రచారకుల జాతీయతయు నట్టిదే ! ఆత్మప్రధానము; అక్కడ భాసింపవలెను జాతి ! ఆత్మ పూర్ణముగా స్వజాతికి విరుద్ధమయి నప్పుడు, గేవల పటాటోపమా జాతీయత ? మతియు, స్వరాజ్యము వైదిక మతస్థులకును సమ్మతమే కాని, దాని నిర్వచనమునందు వారి కిని వీరికిని భేదము ; ఉపాయమునందును భేదమే. స్వరాజ్యము మాట దేవుఁడెఱుంగును ; మమ్ముల నున్నరీతిగా బ్రతుక నిచ్చినఁజాలునని వైదికులు భావించిన, నాశ్చర్యమేమి ?

మనకు గాజ్యముపోయినను, సర్వమును బోలేదు ; కొన్ని విషయములందు మనకు స్వాతంత్ర్యమింకను మిగిలియే యున్నది. కాని, యిప్పుడు మన యవ్యక్తప్రధానులు కొందఱు రజస్వలా వివాహాది నిర్బంధములచే, దానినిఁగూడఁ బోఁగొట్టనెంచుచున్నారు. మతియుఁ బ్రభుత్వము గఠించినను, మతమయినను నించుక శేషించియున్నది ; అదిగూడఁ బాడుచేయుటకై మన కుమతులు ప్రయత్నించుచున్నారు. వీరు సమర్థులేయైనచో, బోయినదిరాఁబట్టుకొనవలెను, గాని యున్నది గూడఁబోఁగొట్టుకొనుట యేటి రాజనీతి ?

కావున, నో యార్దులారా ! ఇట్టి విపరీతబుద్ధులుఁ గఠినాత్ముల నయిన యభినవాభినయదత్తుల మాటలను నమ్మి మీర లాపదలపా

లగుటకు నిష్పవడుచున్నవారా? లేక, సర్వజ్ఞులు జయములునయిన పూర్వాచార్యుల సుభాషితములను విశ్వసించి విశేషశుభంబు లనుభవించుటకు నిశ్చయించినవారా? పాపము శాంతించుగాక!

కర్నూలు మహాసభ.

—:0:—

శుక్ల నామ సంవత్సర ఆషాఢ శు|| ర లు బుధవారమునకు సరియైన 10-7-29 తేదీలు కర్నూలుపేట శ్రీయుత కీర్తిశేషులైన ఇటిక్యాల కృష్ణస్వామి శ్రేష్ఠిగారి సత్రిములో అనేక బ్రాహ్మణులు, వైశ్యులు, రెడ్డిగారు, వీరశైవులు (లింగాయతులు) మహారాష్ట్రులు నేతనేయువారు అధికసంఖ్యాకులు సమావేశమై శ్రీయుతవేదమూర్తులగు బ్రహ్మశ్రీ మతము గురురాజాచార్యుగారి యధ్యక్షతక్రింద ప్రకృతముశాసనసభలలో సెలక్టు కమిటీవారు వివాహచట్టములపైన సూచించిన అంశములు చర్చించిరి.

దైవప్రార్థన గావించినపిదప కర్నూలు పుల్లూపంతుల రామచంద్రయ్యగారు అధ్యక్షుని యెన్నుకొనుటలో ప్రకృతము మనకర్తవ్యము సూచించిరి. పిదప సభవారందరు యేకగీర్తనముగ అధ్యక్షులను యెన్నుకొనినపిదప విషయముల చర్చించి, పిదప నీక్రింది తీర్మానములు సభలో ప్రవేశపెట్టబడి, సభవారందరివల్ల యేకగీర్తనముగ అంగీకరింపబడినవి.

1 వ తీర్మానము:—ఢిల్లీ శాసనసభలో తీర్మానమునకు తెచ్చిన శ్రీశారదాగారి బాలికావివాహనిషేధ, పునస్సంధాన వయోనిర్ణయ సంఘములవారి సూచనలు ఏవిగాని హిందూమతాచారమునకును, సనాతనధర్మములకును, కేవలము విరుద్ధముగ నున్నందున, ఈసభ వారు అవి సర్వదా యనంగీకారములని తీర్మానించుచున్నారు.

2 వ తీర్మానము:- ఇట్టి తీర్మానములు, భారతసోదర ప్రతినిధులనుని కొందరు సభ్యులు ఇప్పుడుగాని మరెప్పుడుగాని చట్టనిర్మాణసభలలో చర్చించరాదనియు, ప్రభుత్వము వారెన్నటికిగాని చర్చించనవకాశ మియ్యరాదనియు, సంగీకరింపరాదనియు తీర్మానించుచున్నారు.

మరము గురురాజుచార్ల,
అధ్యక్షులు.

ఓట్లు, ఓట్లు

పర్యాశ్రమధర్మపరాయణులారా !

లెండు. మేలుకొనుడు. ఓట్లెచ్చుకాలము వచ్చినది. మనగతి యధోగతియగుచున్నది. ఇప్పటికైనను దెలివిదెచ్చుకొనుడు. మన నిద్ర కుంభకర్ణుని నిద్రనుగూడ మించినదని యీవఱకే కొందఱు పెద్దలు యోగ్యతాపత్రిక లిచ్చియున్నారు. లెండు! ఊకొట్టుడు! చూడుడు! నలుగడల గమనింపుడు! అదిగో ఆమూలనుండి బ్రహ్మ సమాజము బయలుదేరి ధర్మశాస్త్ర విహితంబులగు మనజుట్టు బొట్టు కట్టులను దుడిచిపెట్టి పాశ్చాత్య వేష భాషాదులను మనలో నెలకొల్పి బాటుపడుచున్నది. ఇదుగో! యీవైపునుండి ఆర్యసమాజము బయలుదేరి వేదశాస్త్రములే నాకుఁ బ్రమాణంబులని చెప్పుచు ధర్మ శాస్త్ర విరోధంబుగా సర్వజాతులవారికి జుట్టుబొట్టుకట్టులతోఁ బాటు యజ్ఞోపవీతధారణాదులను గూడఁ గూర్చుచున్నది. అదిగో! ఆచెంప నుండి దివ్యజ్ఞాన సమాజమువారు నిర్గమించి కపటోక్తులను బలుకుచు శ్రుతిస్మృతి విరుద్ధంబుగాఁ బ్రవర్తించుచున్న వారు. ఇదుగో యీదెస

నుండి రాజకీయధురంధరులము, మహాత్ములము, దేశభక్తులము, దేశో
 ధారకులము, కాంగ్రెసువారము, స్వరాజ్యవాదులము, అని యేవే
 వియో పేరులంబెట్టికొని వెడలి సనాతనధర్మనిర్మూలనం బొనరించు
 పను లనేకంబులఁ గావించిరి. ఇతరులకు బోధించిరి. పాపభీతి నడుగంటు
 జేసిరి. ఈపై నఁజెప్పిన యార్కబ్రహ్మనివ్యజ్ఞాన సామాజికులందఱు
 శ్రుతిస్మృతిబోధితవర్ణాశ్రమ ధర్మాచారములందు శ్రద్ధగలిగి సాధ్య
 మైనంతవఱకు నచుష్ఠించుచు సుఖపడు మనలఁజూచి సహింసలేక
 దండెత్తియున్నారు. దండెత్తనిండు. మన కేమియు భయములేదు.
 వేద శాస్త్రంబులున్నంతవఱకు మన కెంత మాత్రమును భీతిలేదని
 గట్టిగా నమ్ముడు. కాని యుక్తాయుక్తంబులను వీడి ధర్మశాస్త్రవిరో
 ధులై తిరుగు పై వారికూరకృత్యములకుఁ దగిన ప్రతిక్రియఁ జేయ
 వలసియున్నది. ఇందు మనమెంతమాత్రము శ్రద్ధజూపుటలేదు. కాని
 ఇప్పుడిప్పుడు కాశీఁండిత సభయు, మదరాసు, కుంభకోణ, తంజా
 వూరు, విజయవాటి కాదిసభలును ఒకటయినదేరి సంఘసంస్కారల
 యొక్క దుర్వాదములను శ్రుతిస్మృతిహేతుప్రమాణపురస్సరంబుగా
 ఖండించుచున్నది. ఇప్పుడిప్పుడే అవధాని శిరోమణి కాశీకృష్ణాచార్యులు
 గారు కొందఱచేత మహాత్ముడని పిలువఁబడు శ్రీగాంధీగారిని మత
 విషయములలో నెదుర్కొనినది. మొన్న మొన్ననే పాలగుమ్మి
 పండితసభవారు శ్రుతిస్మృతి విరుద్ధవాదం బొనరించు శ్రీగణపతి
 శాస్త్రీగారిని దిరస్కరించినది. ఇటీవలనే మదరాసులో 1927 వ
 సం॥ కాంగ్రెసు జరిగినప్పు డఖిలభారత వర్ణాశ్రమధర్మ సభవారు
 వేదశాస్త్ర విరుద్ధబోధల నొనరించు మదన మోహనమాలవ్యా,
 గణపతి శాస్త్రీగార్లను బ్రతికా పూర్వకముగా నాహ్వానించి యెదు
 ర్కొని పలాయితల గావించినది. ఈనడుమనే శికింద్రాబాదు పండి
 తులు శ్రుతిస్మృతి విరుద్ధబోధల నొనరించు ట్రికాశీనాథుని నాగేశ్వర

రావు, రాయప్రోలు సుబ్బారావు, స. సూ. శాస్త్రిగార్ల నెదుర్కొని
 నిరుత్తులను గావించినది. ఇంకనిట్లే త్రిమల్లాది రామకృష్ణ విద్వ
 చ్చయనులవారు, ఆమ్నాయార్థ వాచస్పతి వడలి లక్ష్మీనారాయణ
 శాస్త్రిగారు, కొంపల్లి సుబ్బారాయశాస్త్రిగారు, పుల్య ఉమామహే
 శ్వర శాస్త్రిగారు బ్రహ్మయ్య శాస్త్రిగారు, పద్మలక్ష్మీచరసింహం
 బి. ఎ. బి. ఎల్. గారు, మారి నాగభూషణం సంగీతవిద్వాన్ బి. ఎ.
 గారు, మొదలగువారెందరో గొప్పవారును, శ్రుతిధర్మసంజీవనీ
 పత్రికాధిపతి అభినవసరస్వతియు, వైశ్య, బ్రాహ్మణ పత్రికలును,
 స్వధర్మపత్రికాశినీ పత్రికయు దుర్వాడములను ఖండించునే యున్నా
 రు. కొందఱు సంఘసంస్కారులు శాసన సామ్రాజ్య సభలలోఁ జేరి
 తమ మనోరథములను దీర్చికొనుటకై బిల్లులఁబెట్టుచున్నారు. వీరి కోరి
 కలు కొన్ని నెరవేరినవి. దానివలన సంఘక్షోభము గలుగుచున్నది. ఇది
 యిట్లుండ మనవలన వోట్లు లాగుకొని కృతార్థుడైన త్రివారవిలాస
 శారదాగారును, త్రిగౌరుగారును, శ్రీముత్తు లక్ష్మీయు, నిర్బంధ
 పూర్వక వివాహగర్భాధాన శాసనంబులను బెట్టియున్నారు. వీనివలన
 మనము కని మిక్కిలి ప్రేమతో గప్తనప్తముల కోర్చి పెంచి పెద్దజేసి
 కొనిన మనపుత్రులకును, బుత్రికలకును, బెండ్లి మొదలగునవి స్వతం
 త్రముగాఁ జేసికొనుటకు వీలులేదు సుమీ! వింటిరా? ఇంతకంటె
 నన్యాయ మేమున్నది? మనము దేశోపకారులని వారిమాయమాటల
 చే నమ్మి యోటులనిచ్చి శాసన సామ్రాజ్యసభలలోఁ గూర్చుండఁబెట్టి
 గౌరవించి నందులకు వారుచేసిన ప్రత్యుపకారమిది. మనవెల్లలకు స్వ
 తంత్రించి వివాహోదయం గావించితిమా—మనబంధువులతోడను,
 బురోహితునితోడను, భజంతీలతోడను, పెండ్లిపెద్దలతోడను, చెఱ
 సాల కేగవలసినదే. 1000 చొప్పున జరిమినా యియ్యవలసినదే.
 చూచితిగా! ఇట్టి సంఘాపకారులకు గీటు ఇయ్య

వచ్చునా? ఈ వచ్చునని యెంతమాత్రమేని తెలివియున్నవాడనఁగ
లఁడా? అనఁడు. కాంగ్రెసు, స్వరాజ్యవాదు లీవర్ణసంకరకార్యంబుల
లోఁ బ్రవేశించి ప్రోత్సహించుచు సంఘక్షోభము గలిగించుచున్నారు.
కనుక పీడిననమ్మగూడదు. శాసనసభ్యులవలన మన కెక్కువ హింసగలు
గుచున్నది. మనవర్ణాశ్రమ ధర్మములను గాపాడుకొనవలసియున్నది.
దానికిఁ దగినయుపాయములను విచారింపుఁడు అవియొచరణలోనఁ
బెట్టుటకు మిమ్ముల నెక్కువగాఁ గోరుచున్నాను. ఆయుపాయములలో
నొకటి యోట్లను గురించినదియై యున్నది. ఇది మన చేతులలో నున్న
దియే. ఏమన, అభ్యర్థిగా నిలిచి యోటు గోరుచు మనదగ్గ
రకు వచ్చినప్పుడు “వర్ణాశ్రమచారధర్మములందు జోక్యము గలిగించు
కొనను. సభ్యులలో నెవరైన జోక్యము కలిగించుకొనిన యెడల నెదిరిం
చి పరిపూర్ణముగా వర్ణాశ్రమధర్మములను గాపాడఁగల”నని యెవఁడు
ప్రమాణపత్రమునాసియిచ్చునో వాని కే మీయోటునిండు. ఇతరులకు
వలదు. ఇట్లే కాశీలోను, మదరాసులోను బెజవాడలోను వర్ణాశ్రమ
ధర్మసభలు దీర్చానించినవి. కాన వారి తీర్మానముననుసరించి వర్ణాశ్రమ
ధర్మనిరతుల మగుమనము మనవారి కే యోటునిచ్చి శౌరవింపవలయునని
వేషుచున్నాఁడను. మనకపకారమొనరించు కాంగ్రెసు, స్వరాజ్య,
సంఘసంస్కార, బ్రహ్మర్యదివ్యజ్ఞానసామాజికుల కెంతమాత్రము నోట్ల
నీయవలదని ప్రార్థించుచున్న వాడను. ధర్మమును మనమురక్షించినచో
నది మనలను రక్షింపఁగలదు. “ధర్మాన్న ప్రిమదితవ్యం - ధర్మో
జయతి.”

ఆంధ్ర దేశ వర్ణాశ్రమ ధర్మ మహాసభ.

ఈ సభ వైశాఖశుద్ధ తృతీయా చతుర్థులను బెజవాడలోఁ గావింపఁబడినది. విశాఖపట్టణవాస్తవ్యులును వైదికతాకికవిద్యాపరీక్షితులును, అస్తికశిఖామణులును వేదవేదార్థవేత్తలును వర్ణాశ్రమ ధర్మానుష్ఠాన తత్పరులును సగు పృథల లక్ష్మీనృసింహముగా రీసభ కగ్రాసనాధిపతులు. ఆహ్వానసంఘాధ్యక్షులు కవుతా సూర్యనారాయణరావుగారు. ఇప్పుడు లెజిస్లేటివు అసెంబ్లీలోఁ జన్మింపఁబడుచున్న హరవిలాసశారదాగారి వివాహశాసనము ఖండించుట యిఁక మీఁద శాసనసభలయందు వర్ణాశ్రమ ధర్మవిరుద్ధపు బిల్లులకుఁ బ్రవేశమియఁగూడదని ప్రభుత్వమువారిని బాధ్యించుట రాజ్యాంగ నెన్నికలలో మతాచారవిరుద్ధములగు బిల్లుల శాసన సభలయందుఁ బ్రవేశపెట్టమనియు నితరులు ప్రవేశపెట్టినచో వానిఁ ద్రోసివేయుటకుఁ బ్రయత్నించెదమనియుఁ బ్రమాణపత్రికల నిచ్చువారికి మాత్రమే తమ వోట్ల నీయవలయునని వోటురులకు బోధించుట నానాజాతిమతములకుఁ జేరిన భారతీయులుగల నేషనలు కాంగ్రెసు సంస్థయందు భారతీయమతాచారవిరుద్ధములగు తీర్మానములఁ జేయఁగూడదని కాంగ్రెసువారిని హెచ్చరించుట మున్నగు తీర్మానము లీసభయందుఁ జేయఁబడినవి. సుప్రసిద్ధ పండితులగు మల్లాది రామకృష్ణచయనులు గారు వడలి లక్ష్మీసారాయణశాస్త్రిగారు పుల్యల ఉమామహేశ్వర శాస్త్రిగారు కాశీభట్ల బ్రహ్మయ్య శాస్త్రిగారు మున్నగువారనేకులు వర్ణాశ్రమ ధర్మములనుగూర్చి శాస్త్రయుక్తమభిప్రాయములగు నుపన్యాసములిచ్చిరి. వర్ణాశ్రమ ధర్మాభిమానులు పలుమంది దయచేసిరి. ఇంకను నీసభావిశేషము లోహ్వాన సంఘాధ్యక్షుల స్వాగత

సంభాషణమునఁ దెలియఁబడుచుగాన నయ్యది దిగువఁ దిలకింతురు గాక.

‘ అస్తికమహాశయాలారా, వర్ణాశ్రమధర్మాభిమానులారా,
అధ్యత్మో, సోదరప్రతినిధులారా !

అఖిలభూమండల మండనాయమాన భరతఖండమునకు విలక్షణాధర్మముగు వర్ణాశ్రమ ధర్మమును సంరక్షింపదీక్షితులై యిట సమావేశులై స పూజనీయులగు మీ కాహ్వనమొసంగుటకు న న్ని సంఘము వారు నియమించుటచే నేనెంతయు కృతజ్ఞుడను.

ఈ మా పట్టణమిప్పుడు బెజవాడ యని పిలువబడుచున్నను ఇంతకుముందు విజయవాడ, బీజవాడ, జయవాటిక, కనకపురి మొదలగు నామములచే దెలియబడి నాల్గు యుగములనుండియు బ్రసిద్ధి నొందినదై యున్నది. సాక్షాద్విష్ణుతనువనబడు పావన కృష్ణామహానది ఈ పట్టణప్రాంతమున బ్రవహించుచు తన నిర్మలోదకములచే ప్రాణి కోటుల పునీతుల గావించుచున్నయది. ఈచెంతనున్న ఇంద్రకీలగిరి, మాధవవర్మయను పృథువుయొక్క న్యాయైకదృష్టికి మెచ్చి, చినుకుకు చిన్నము కనకము గురిపించి ఖ్యాతినిగన్న కనకదుర్గకును, మల్లయుద్ధమున పాండవమధ్యమునకు విజయము నిచ్చి, మల్లేశ్వరుడని ఖ్యాతి నొందిన మహాదేవునకును స్థిరాసనమై యలరారుచున్నయది. ఇప్పటికి తెలుగుభాషలోదొరికిన శాసనములలో నెల్లపురాతనమైన యుద్ధమల్లుని శాసన మీపట్టణమున శ్రీభీమరాంబా మల్లేశ్వరాలయమున నున్నది.

ఈ కొండపై నున్న కిరాతార్జునస్తంభము, దిగువనున్న యుద్ధమల్లుని గొరగలమరము, కనకదుర్గాలయదక్షిణభాగముననున్న తూర్కరాజశాసనము, చింతామణిదుర్గము, నలుబదియారు శాసనశిలలతో నున్న జమ్మిదొడ్డిమంటపము, జగద్గురు శ్రీశంకరభగవత్పూజ్య పాదాచార్యుల

వారిదని వ్యవహారము గనుచున్న శ్రీరాజరాజేశ్వరీయంత్రము, ఇంద్రాద్రికి పశ్చిమముననున్న సృసింహగుహ, ఇంతకు ముందు నగరేశ్వరాలయమనియు నిపుడు విజయేశ్వరాలయమనియు వ్యవహరింపబడు సిద్ధేంద్రయోగియనుచ ద్రయోగిచే యంత్రితమైనశివాలయము, విష్ణువర్ధనుని శివపత్నిష్ఠా శాసనము, శ్రీకృష్ణదేవరాయల ప్రశస్తి శాసనస్తంభము, యోగగుహ, అక్కన మాదనల భూరియన్నదానపు చావడులు, మొదలగునవి మాపట్టణముయొక్క పూర్వచారిత్ర స్మారకములై యున్నవి.

ఇట్టి సుప్రసిద్ధ పుణ్యక్షేత్రమునకు, పుణ్యపురుషులు, పురుష ధౌరేయులు, వర్ణాశ్రమ ధర్మాభిమానులు, నగు మీ కాహ్వాన మొసంగుట నాకెంతయు సంతసము. మే మిచ్చెడు నాతిధ్యాదికముల యందు, మాయూదరమునే గ్రహించి, లోపముల మన్నించవలయు నని ప్రార్థించుచున్నాడను.

“లోభమోహజుషాం మస్య తనుతానుదినం భవేత్ ।

యథాశాస్త్రం విహరతి స్వస్వకర్మసు సజ్జనః ॥”

అని వసిష్ఠవచనము. కృష్ణానదీతీరమందు అర్జునుడు తపస్సు చేసి పాశుపతాస్త్రమును సంపాదించిన యీ యింద్రకీలాద్రియను మహాక్షేత్రంబున వర్ణాశ్రమధర్మములు రూపు మాయుచున్న యీ కలికాలమం దిచట వర్ణాశ్రమధర్మరక్షణమునకై సభకూడుట ఆంధ్రదేశీయుల పూర్వతపః ఫలము. ఈసభను దయచేసిన సత్పురుషులందరు యీ విజయవాడయందలి గ్రీష్మబాధకు పైరించి శ్రమచేసి దయచేసియుండుట తమకు వర్ణాశ్రమధర్మముల యందున్న శ్రద్ధను ప్రకటన చేయుచున్నది. వర్ణాశ్రమధర్మములే ప్రజలకు బాధకరములయి నాశము చెందించవలసినవే యైనచో నేడింతమంది జనము యీసభను జయప్రదముగ జరిగించుటకు కూడుదురా?

బ్రహ్మ క్షత్రియ వైశ్య శూద్రజాతులు నాలుగును, బ్రహ్మచర్య, గృహస్థ, వానప్రస్థ, సన్యాసములను నాలుగాశ్రమములును సృష్టికర్త యగు పరమేశ్వరునిచేత సృష్ట్యాదియందే ప్రజల సౌకర్యము, వృద్ధి, సుఖము కొరకై యేర్పాటుచేయబడినవిగాని మధ్యకాలమందుగాని ప్రజలనుపీడించుటకుగాని నిర్మించబడినవిగావు. ఇందుకు శ్రుతిస్మృతులే ప్రమాణములు. ఈవిషయము యీమధ్యకాలములో కాశీయందు జరిగిన శ్రీఅఖిలభారతవర్షీయ బ్రాహ్మణ మహాసభ యందు విపులముగ చర్చించబడెను. అది అంతయు యీ పండితసభయందు విశదీకరించబడును. “ఈ వర్ణాశ్రమధర్మములు యీ భారతవర్షమందే గాని యితర యేదేశములయందును లేవు ఇతర దేశీయులు సుఖముగ లేరా? వర్ణాశ్రమ వివక్ష లేకపోవుటచేతనే వారెక్కువ అభివృద్ధిని జెందుచున్నారు”ని మనవారిలో కొందరు అభిప్రాయ పడుచున్నారు గాని అది వాస్తవదృష్టిగాదు. సుఖము తాత్కాలిక మనియు, స్థిరమనియు, రెండువిధములు. అందు తాత్కాలిక సుఖసంపాదనకై విశేషమయిన తెలివిగాని బుద్ధిసూక్ష్మతగాని, అవసరములేదు. ఇట్టిసుఖము మనుష్యులకును పశ్చాదులకును సమానమైయున్నది. ‘పశ్చాదిభిశ్చ అవిశేషాత్’ అని శ్రీ శంకర భగవద్వాదులు సూత్రీభాష్యమందు నిర్వచించిరి. ఈసుఖమునే యిప్పుడు పాశ్చాత్యులును తద్బుద్ధి గలిగిన భారతవర్షీయులును కోరుచున్నారు. ఈయర్థమునే శ్రీకృష్ణమూర్తి యిప్పుడన్నిమతములవారును ఉత్తమగ్రంథముగ నెంచుచున్న గీతలయందు

“యేహి సంస్పర్శజా భోగా దుఃఖయోనయ ఏవ తే

ఆద్యంతవంతః కౌంతేయ న తేషు రమతే బుధః” || అని చెప్పిరి.

ఇకస్థిరమై నిరతిశయమై బ్రాహ్మసాధన నిరపేక్షమై పైదానికంటె విలక్షణమైన సుఖమును సంపాదించుకొనుటకును తత్సంపాదన సాధనములను తెలిసికొనుటకును ఆటపట్టయినదియే యీమనభారతవర్షము

“ దేహం లభ్యా వివేకాధ్యం ద్విజత్వంచ విశేషతః ।
తత్రాపి భారతే వస్తే కర్మభూమా సుదుర్లభం ॥ ”

అని అధ్యాత్మ రామాయణమందు భరతవర్ష ముయొక్క అధిక్యత వర్ణింపబడెను. ప్రస్తుతము మనదేశమందలి వర్ణాశ్రమ ధర్మస్థితి వడ్డభవ వికారములలో అయిదవ అవస్థయగు అపక్ష యాకారమును జెందియున్నది. ఇప్పుడు దీనిని ఆరవదియగు వినాశా వస్థను చెందకుండ భరతవర్షీయులు పాటుబడనియెడల వర్ణాశ్రమధర్మములు నశించిన సమకాలముందే మనదేశమునకుగూడ నాశము కలుగక తప్పదు. “ధర్మవవ హతో హంతి ధర్మోరక్షతి రక్షితః” అను న్యాయము ననుసరించి వృద్ధికి హేతువు ధర్మము. నాశమునకు హేతువు అధర్మము. ధర్మమునగా వర్ణాశ్రమోచిత కర్మ. తదనుష్ఠానమే ధర్మానుష్ఠానము. అదియే అభ్యుదయ హేతువు. ప్రతిమనుజుడు స్వధర్మమును యథాశక్తి పరిపాలించినయెడల అచిరకాలములో దేశము నకు సుఖము, ఐశ్వర్యము కలుగును.

‘స్వే స్వేకర్మణ్యభరత స్సంసిద్ధిం లభతే నరః! స్వధర్మే నిధనం శ్రేయః పరధర్మో భయావహః’ అని శ్రీకృష్ణమూర్తి నుడివిరి. పురుష ప్రయత్నము శాస్త్రీతమనియు ఉచ్ఛాస్త్రీతమనియు రెండువిధములు. ఇప్పుడు నేను దేశాభివృద్ధికై చెప్పినసాధనములు శాస్త్రీయమైనపురుషకారము, శీఘ్రఫలప్రదము.

‘బ్రాహ్మణక్షత్రియవిశాం శూద్రాణాంచ పరంతప కర్మాణి ప్రవిభక్తాని’ యను గీతావచనమువలన నాలుగువర్ణములవారికిని భిన్నభిన్న ధర్మములు శాస్త్రమువల్లనే నిర్ణయింపబడినవి. అట్టి నాలుగు వర్ణములలో తారతమ్యముగూడ త్రిమద్భాగవతాది పురాణముల యందు “బ్రాహ్మణో జన్మతశ్చేయాన్ సర్వేషాం ప్రాణినా మపి ”

ఇత్యాది వచనములచే ఇప్పుబడియున్నది. పరాశరస్మృతియందును నాలుగువర్ణములవారికిని సమానధర్మములు అనగా సాధారణ ధర్మములు - అహింస, సత్యము, శౌచము, దయ మొదలగువానిని చెప్పి అసాధారణ ధర్మములనగా ఆయావర్ణములవారికిని, బ్రహ్మచర్యము మొదలయిన ఆశ్రమధర్మముల విశేషముగా చెప్పబడియున్నవి. 'ఉత్పన్నకుః ధర్మాణాం మనుష్యాణాం జనార్దన! సరశేనియ తం వాసో భవతీత్యనుశుశ్రుమ' అను గీతావచనము కులధర్మత్వాగము సరకప్రాప్తికి కారణమని బోధించుచున్నది.

శ్రు|| 'ధర్మోవిశ్వస్య జగతః ప్రతిష్ఠా' అనుశ్రుతి లోకస్థితికి ధర్మము కారణమని చెప్పుచున్నది. అట్టి ధర్మముల ననుష్ఠించుటకును రక్షించుటకును వర్ణాశ్రమ వ్యవస్థలు కల్పించబడియున్నవి. అట్టి వ్యవస్థ లేని యెడల సాంకర్మ్యదోషమువలన ధర్మభ్రంశము, దానివలన లోకస్థితికి భంగము కలుగును. ఇతియగాక తాకక వైదికములయిన సకల క్రియలును వ్యవస్థామూలముననే సమ్యగనుష్ఠితములయి ఫలజనకము లగుచున్నవి.

ఆంధ్రులు కొన్నివందల సంవత్సరముల క్రిందటివారని చరిత్రకారులు నిర్ణయించినదిసరిగాదు. తేత్రాయుగమందువాల్మీకిఋషి రచించిన మహారామాయణమందు ఆంధ్రశబ్దముగలదు. కనుక అప్పటికే ఆంధ్రులు సుప్రసిద్ధులుగ నుండినట్లు స్పష్టము; వీతహవ్యుడను మొక పురుషుడు జీవన్ముక్తినిపొందినట్లు వర్ణించి ఆయననుగురించి 'సవ షోఽద్యస్థిత్రోఽధ్వాణాం గ్రామే బహుళపాదపే,' అనియు మరియొకచోట 'ఆంధ్రద్రావిడ కాశ్మీర పారశీకపురేషుచ' అనివర్ణించిరి.

ఇప్పుడు మన ముపేక్షించినచో మనసంఘమునకురానైయున్న ముప్పులను మీ రెగిరేయి యున్నారు. ఆసేతుహిమాచలపర్యంత మార్యావర్త మనేకవిధముల స్వాతంత్ర్యసంపాదనమునకై యత్నించు

చున్న యిక్కాలమున, అనాదినుండియు మన మనుభవించుచున్న స్యాతంత్ర్యమునకును హానిరానై యున్నది. ఇంతవరకేకాలముందు నిట్టి యిక్కట్లు లీ భారతవర్షమున వచ్చినట్లు కనివిని యెరుగము.

ఏరా జేకాలమున నీ రాజ్యమేలినను, మనకు ప్రాణముకంటె నెక్కుడు ప్రేమపాత్రమైన ధర్మమునడ్డగించిన పాలకు లింతవరకెన్నడు నీభూమిని పాలించలేదు. ప్రకృతమున పాలించుప్రభువులును “మీ మీ ధర్మములను మీరే పాలించుకొనుడు. మేము జోక్యము కలిగించు కొనము.” అని వేదిధముల బ్రతిజ్ఞజేసియున్నారు.

కాని వారిటివల, రాజ్యమునకు బాధ్యత నిచ్చుసంకల్పముతో నేర్పరిచిన శాసనసభలలోజేరిన, విదేశీయభావపూరిత హృదయులగు నస్త్రదేశీయులు, మన కుపకారకరములను నెఱముతో బ్రవేశపెట్టిన వివాహగర్భాధానవయోనిర్ణయశాసనములు, మొదలుగాగల శాసనములు, మన కనేకవిధముల ననర్థదాయకములని మనకు దెలిసి యున్నను మనభావములు ప్రభువులకు బాగుగ శ్రుతములగుచున్నట్లు కనుపించుట లేదు.

అందుచేతనేయిట్టిసభలవసరములైనవి. ఈసభలయందు సమర్థులగు మిఠులగు ప్రకృతమున చర్చలోనున్న శాసనముల బాగోగులను విమర్శించి, “ప్రభుత్వమువా రిట్టి విషయములలో జోక్యముకలిగించుకొనుట అన్యాయము, అధర్మము, పూర్వప్రతిజ్ఞావిరుద్ధము” అని విన్నవించి, వెంటనే ఇట్టిశాసనముల ద్రోసివేయవలయుననియు ఇకముందెన్నడు నిట్టిశాసన ప్రవేశమునకే యవకాశము లివ్వకుండ వలయుననియు కోరవలయును.

ప్రజల కీవిషయములను బోధించి, యిందలి సాధక బాధకముల నచ్చెఱిపి, యికముందు వర్ణాశ్రమ ధర్మరతులును, స్వరాజ్యసంపాదనా సమర్థులును అగువారలనే, శాసనసభలకు సభ్యులగా బంపునట్లు ప్రబోధించవలయును.

స్వరాజ్య సంపాదనమునకై యేర్పడు నేసంస్థయు, నీమూల సూత్రమును మరువక, జాగరూకతతో బ్రవర్తించవలయునని హెచ్చరించవలయును.

ఇట్టి మహాసభ పృథి సంవత్సరము ఒక్కొక్కచోట జరుగుట అత్యవశ్యకము. అందులకు ఆ సిక్కులగు వారలందఱు యత్నించవలయునని ప్రార్థించుచున్నాడను ఇట్టి శ్రేయోదాయకమగు కార్యనిర్వహణ మనకై ప్రతిజిల్లాయందు ఒక్కొక్క కార్యనిర్వాహకసంఘము స్పర్పింపవలయును. ఈజిల్లాకు ఇప్పుడున్న ఆహ్వానసంఘమునే స్థిరమైన కార్యనిర్వాహక సంఘముగా నేర్పరచవలయును. పృథికామునకు ద్వివ్యసహాయ మవసరము కనుక ఇట్టి మహాకార్యమునకు ఆ స్థిరజనులందరు ద్వివ్యసహాయము చేయవలయునని పునః పునః ప్రార్థించుచున్నాడను.

ఇట్టి విషయముల చర్చించుటకై యేర్పడిన సభ కధ్యక్షుడ మధిరోహించుటకు కడుంగడు సమర్థులగువారు కావలయును. ఆస్తిక శిఖామణులును, వైదిక లౌకికవిద్యా పరీక్షితులును, వర్ణాశ్రమ ధర్మాన్తస్తుత తత్పరులును, సభా కార్యనిర్వహణదక్షులును నామిత్రులును అగు ఉభయ శ్రీ ప్రభుల లక్ష్మీనరసింహం పంతులు గారి కడదిని దయతో నంగీకరించియున్నారు. వీరి వాక్యాధ్యక్షము నుధాప్రవాహ వేగమువలె నిరతిశయము. నీరు “ఆంధ్రసురేంద్రనాథ్ బేనర్జీ” అని వీరికిగల ప్రసిద్ధిని యపుడే మీరందఱెరుగగలరు. కావున పెక్కుమాటలచే నట్టిమధురవాక్రవాహముఁడగించక, వారిని సభాకార్యక్రమము నుపకరింపుడని సవినయముగ ప్రార్థించుచున్నాడను. నేను సభామంటకములయందు ప్రజారంజకముగ మాటలాడ నభ్యసించినవాడనుగాను. అదియనుగాక, అవసర కార్యాంతర విఘ్నములైన యుండుటచే, నీస్వాగతోపన్యాసమునకు తగినంత శ్రద్ధ నివ్వలేకపోయితిని. అందుకు క్షమింతురుగాక. ’

కవుతా సూర్యనారాయణరావు,

ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షుడు.

మ హా భా ర త చ రి త్ర ము.

గ్రంథకర్త - పెండ్యల వేంకట సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు.

శ్రీయుత పెండ్యల వేంకట సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు మహా భారతచరిత్రమును ప్రచురించిరిని వినిన దగ్గరనుండియు నాపాత్రమును చూడవలెనని యభిలషించుచుండ నొకనాఁ డాకస్మికముగా నొక మిత్రునివలన నాకాపుస్తకము లభించినది. పుస్తకము నామూలాగ్రి మును శ్రద్ధతోఁ జదివెతిని. శాస్త్రిగారి ప్రయత్న మగాధముగా గోచరించినది. మహాభారతమును, మహాగుడ్డేశపూర్వకముగా తఱచి చూచినట్లు కనఁబడినది. కేవల చరిత్రకారునివలె నీగ్రంథమును వ్రాసి యుండినచో గ్రంథమెంతయో వన్నె కెక్కి లోకోపయుక్తమై యుండ డిది. కాని శాస్త్రిగారు రట్టియుద్దేశముతో వ్రాసినట్లు నాకుఁ గనఁబడ లేదు. భారతమందును, భారతపీఠులయందును కొంత నైరస్యభావము చదువరులకు జనింపఁజేయు తలంపుతో ప్రయత్నపూర్వకముగా నేవోకొన్ని స్వల్ప ధర్మలోపములు చూపి వ్యాసుఁడు, ధర్మజుఁడు, భీష్ముఁడు, ద్రోణుఁడు, మున్నగు భారతపురుషులయందును, సత్యవతి, కుంతి, ద్రౌపది, సుదేష్ఠ మున్నగు భారత సతీమణులయందును కొంత అసహ్యమును కనుబరచి వీరిని నీచ పాత్రలుగా చిత్రింప సాహించిరి.

భారత రచనాకాలమునకు మనుస్మృతి లోనగుస్మృతుల ప్రచారము రము కొంతవ్యాప్తిలోనున్నట్లు కన్పట్టుచున్నను కురుపాండవులురాజ్యముచేయు కాలమునకు మనుస్మృతి వ్రాయఁబడినట్లుగాని ప్రచారము లోనున్నట్లుగానినిర్ణయించు నాధారము లేవియు కానరావు. ఇటీవల చరిత్రకారులవిమర్శమువలన స్మృతుల ప్రచారము క్రీ. శ. 300 లకు పైన నిర్ధారణ కాబడెను. కావున నాస్మృతులలోని ధర్మములుదహరింపఁబడిన యీ పురాణాదులు వానికి పిమ్మటినై యుండవలెను. కావున

నీస్మృతులకు పూర్వ మెన్నో శతాబ్దములకు క్రిందట నుండిన కుదు
పాండవ పాంచాల, యాదవాదుల, యాచారములు స్మృతిధర్మవిర
హితములని చూపి వారినెల్లరిని సంకీర్ణ జాతులుగను, ధర్మబాహ్యులు
గను లెక్కించుట సాహసము.

మఱియొకవింశ 'మహాయుద్ధము సంప్రాప్తమై యింక బాణము
లను విడవబోవుచుండఁగా నర్జునునకు నారుచందల యిరువది శ్లోక
ముల నాశువుగాఁగవిత్యమును జెప్పి యుపదేశించెననుట యయుక్తము
గానె కాన్పించును."—అని యొకచోట వ్రాసిరి. నిజముగా శాస్త్రి
గారు యుద్ధమధ్యమున శ్లోకరూపముగా అర్జునునకు శ్రీకృష్ణుడు గీత
నుపదేశించెనని యర్థముచేసికొనియే యిట్లు విమర్శించిరా? అట్లయినచో
యుద్ధమధ్యమున యోధులెల్లరును నొంఁడారులతో శ్లోకరూపముననే
సంభాషించు కొనిరని కూడ మీరు తలంచుచున్నారా? దీనివలననే
శాస్త్రిగారెట్టియద్దేశముతో నీచరిత్రము వ్రాసినదియు పాఠకులు తెలిసి
కొనగలరు. మీరు వ్రాసిన మహాభారత చరిత్రమువలన చదువరులకు కొంత
నిజమైన చరిత్రమును, జ్ఞానమును, భారత పురుషులయందు గౌరవ
మును, కలుగఁ జేయుటకు మాఱుగా వారియందు నిరసనభావము
కలుగుచున్నది. వీలైనప్పుడెల్ల హిందూమత గ్రంథములను, పురాణము
లను, పురాణపురుషులను, నిందించుటయే పనిగా పెట్టుకొనిన క్రైస్త
వాది మతబోధకులకు నీగ్రంథము కొంత సహకారిగా నుండవచ్చును.
ఈపుస్తకమును శాస్త్రిగారు లెక్చురుక్స్ కిమిటీకి పంపినట్లొ పంప
నున్నట్లొ నామిత్రునివలన నాకు తెలిసినది. ఈమహాభారత చరిత్రము
లోని విషయములపై విపులముగా గొన్ని విమర్శములు వెలువడనున్నవి.
పాఠకమహాశయులు వానిని విమర్శక దృష్టితో చూచి సిద్ధాంతము
చేయువరకు Text-Book Committee వారు అజ్ఞానులగు బాలురకు
పఠనియ్యగ్రంథముగా దీని సంగీకరింకకుండు గాక నిరపార్థించుచున్నాను.

శా॥ ఏరూపమ్మునులేని తేజమున కేదే నొండు రూపమ్ము వ్యా
హారార్థమ్ముగఁ గల్పనల్ సలుపు టర్హమైనచో నెందు లో
కారాధ్యుల్ ధరణీసుపర్వు, లట నీ కైక్యమ్ము గల్పించినన్
ధీరుల్ మెత్తురుగాన నియ్యెడల సందేహింపఁ గామేశ్వరీ ॥ ౪౭

శా॥ ఆయాశాంతులు నౌషధాదులును దానాదిక్రియల్ సర్వమున్
శ్రేయం బంద నిమిత్తమాత్రములు, నీ చిత్తమ్మురా “నన్నియున్
దాయున్ శ్రేయము” లంచు నేనెఱిగియున్ ధైర్యమ్ము నిల్పంగతే
కాయితంత్రములన్ మెలంగుట మదంబా ? ప్రోవు కామేశ్వరీ !

శా॥ నాచాపల్యము లెక్కనేయక యెటో నాబిడ్డనిక బ్రోచి నా
వాచాదోషములకొ క్షమించి కొమరున్ వర్ధిల్లుఁ గావించి యీ
నీచశ్వాసరుజన్ హరించి జననీ ? నేఁడెల్లి విద్యార్థిగా
నేచందమ్ముననో కృపన్ సలుపు జా గింకేల ? కామేశ్వరీ ॥ ౪౮

మ॥ ఇట మున్నంబ ! భవత్కృపాకలన తా నీరీతిఁగాకున్ని ను
త్కటరోగాపనయప్రసక్తిమెయి విద్యాలబిభృత పొందు సం
కటపాశుల్లఁ దదార్తిపట్టుననె నేఁడైకొంచునున్నాడ, నిం
తటనైనన్ గొమరున్ గలార్థి సలుప న్నాకోర్కీ కామేశ్వరీ ॥ ౪౯

శా॥ ఆరోగ్యమ్మునుగూర్చి బిడ్డనికి నిత్యమ్మున్ బ్రయత్నించుటే
సారె న్నాపని యయ్యె, నీకృప నిఁకన్ శ్వాసామయ మ్మిట్టులే
నీతైపోయినఁ బాఠశాలకు సుతు న్నేబంపికోనెంతు, నా
చారంబు న్నెఱవేర్పనేనిఁ బితృదోషం బండ్రు కామేశ్వరీ ॥ ౫౦

శా॥ “శ్రేయస్సు ల్బహువిఘ్నముల్, బడు లెటో చేవ్రాలు నేర్పు, న్గలా
వ్యాయామమ్ములు దుర్లభమ్ములు భవత్పాదాబ్జసక్తి గురు
స్థాయత్సత్కరుణావిశేషమునఁజూ ? ప్రాపించు విద్యాధనం
బోయమ్మా ? యటులూరకున్నఁ బిత నెట్లూహింతు” కామేశ్వరీ ॥

శా॥ నీచేయంగలకార్య మంబ ? కొమరు న్నిరోగుఁ గావించుట
నాచేయంగలకార్యమో ? కల కొగి న్యత్నించుట, పిమ్మట
వాచామాధురి లోనుగాఁగలుగుసాభాగ్యంబు ప్రాప్తించిత
ప్రాచుర్యమున నబ్బు, నేరివశ మైశ్వర్యంబు కామేశ్వరీ ॥ ౫౩

శా॥ ‘ విద్యాల్భి పురాకృతానుగతమై వేటొక్కలా గెట్టులా
సద్యశ్వాసరుజానివృత్తి ’ యనుచు శంకింతువో ? కర్మసం
పాద్యంబే సకలంబు, సత్య, మగుచో భక్తుల్ నినువేడి ‘ యా
పద్యోగములు వాసి ’ రన్ననుడి కెవ్వఁ డొప్పుఁ గామేశ్వరీ ॥

శా॥ ఈపైఁ గొన్నిదినాలదనఁ రుజ తా నేకొంచెమో నిల్వని
మేపై ముప్పటిరీతి కాఁదగదునుమ్మా ? తల్లి ? యట్లునచో
నీపైఁజెప్పినపదైముల్ జగతిలో నింద్యములౌ, నాకు నీ
ప్రాపన్యాటయు మిథ్యయా, నెఱిఁగి నా బాలింపు కామేశ్వరీ ॥

శా॥ నీకారుణ్యము పుత్రుపైఁ గలిగెనేనిన్ బ్రాగ్జనుస్సంచితా
స్తోత్రనఃప్రకరప్రకల్పితరుజదుర్దర్పముల్ దూరమై
సాకల్యముగ సుక్కు, నక్కతన నోశర్వాణి మద్వాణికి
న్నాకు న్నికు యశంబు, బిడ్డనికి నానందంబు కామేశ్వరీ ॥ ౫౪

శా॥ ఏ యామద్వయవేళకో నిశిని దా నీయామయ మ్మెప్పుడు
న్నాయాత్మోద్భవు సంతియున్నటుల కానన్వచ్చెడిన్ దల్లిరో ?
సాయమ్ముం బొసరింపఁబూనినపు డీజాగేల ? యీ దూరుజా
పాయమ్మున్ దుదముట్ట నెట్టి కొమరున్ బాలింపు కామేశ్వరీ ॥

శా॥ అమ్మా ? నమ్మిన నమ్మకున్న విను నాయాంతర్యమున్ దక్కురో
గమ్ముల్ కొండొక చిక్కునెట్టినను నీల్గజేసినం గాని శ్వా
సమ్ముం గాసము నాయువుం బెనిచినన్ సాంతత్యముంజేసి క్రూ
రమ్ముల్, వీని నడంచి పుత్రుని గృహ రక్షింపు కామేశ్వరీ ॥ ౫౫

శా॥ ఆయుర్వృద్ధికి “నుబ్బసమ్మ గుఱు” తం చాయుఃకలావేదులం
దీయద్దేశ మెసంగు నెల్లెడల, నీదృక్పాస్వసబాధాపరి
స్థాయద్విర్భతరాయు వేమిఫల ? మంబా ? పుత్రుదీర్ఘాయువున్
శ్రీయుక్తంబు సరుగ్గమున్ సలిపి నన్ జేపట్టు కామేశ్వరీ ॥ ౧౯

శా॥ అంబా ? యుబ్బసమన్న దైవతముకా, దట్లయ్య నాయుఃప్రదా
నంబుల్ సల్పెడినంట ? నీవా ? జగదానందైకసంధానదీ
క్షం బాలించెడిమేటిదై వతమ వీచండాలోగంపు రూ
పంబున్ మాపి కుమారుని మనుపలేవా ? సిగ్గు కామేశ్వరీ ॥

శా॥ ‘ ప్రారబ్ధ ’ మృదునట్టివాదమును నిజ బాధింప దేమందువా ?
ప్రారబ్ధక్షయమైనహేతువుననే పద్యములక జెప్పఁగా
నారంభించితినేమొ ? నీవయి ; నిజం బొఁగాక కాకుండుఁగా
కీరోగ మ్మెటులేని నీ వుడివినట్లే యెఱుఁ గామేశ్వరీ ॥ ౨౦

మ॥ తిరుపత్యద్రవితీ భజించుటలు నీదివ్యాంఘ్రిపూజల్ మహా
త్తరముల్ దక్కినతీర్థయాత్రలును ‘ వ్యర్థ ’ మ్మంచు లోనెంచదే?
సరలోకం, బాక కర్మవాదమె జగన్నాథత్వముం బూనుచోఁ
బరిశీలింపుము పుత్రుఁబోవుము రుజ్జు భంజించి కామేశ్వరీ ॥ ౨౧

శా॥ వేదాంతమ్ములఁ గర్మవాద మది యర్విక సుప్రసిద్ధంబ, నీ
కాదుర్వాదముతోఁ బనే, మదియు ని న్నడ్డక సమర్థంబె ? ని
న్నే దీనమ్ముగ వేడికొంటి, సకల మ్మూనేర్తు వీ వెట్టులో
నాదుర్యోగముఁ బాపు పుత్రు సరుజ్జు గావించి కామేశ్వరీ ॥ ౨౨

శా॥ అంబా ? నీదగుమాయలోనినిజ మావం తేనియు గానరా
మిం బూజ్యుల్ ఋషు లిన్ని మార్గముల నెమ్మి దొక్కి, రీవన్నఁ ది
మ్మిం బమ్మి మఱి బమ్మి దిమ్మిగను బల్మి మార్పఁగానేర్తు ; శ
క్యంబే నీకఖలంబు, పుత్రు సరుజ్జు గావించు కామేశ్వరీ ॥ ౨౩

శా॥ తల్లీ? యెల్లడఁ గర్మవాదమె జయస్థానమ్ము నైకొన్న సం
 పల్లాభమ్మునకై, జయాప్తికి, గలాపారంపరీలబ్ధి, కా
 పల్లీనత్వనివృత్తికిన్ జనులు నిక బాగ్ధించుటల్ వెట్టియాఁ
 గల్గొ నీ నిజసత్ర, కానఁ గొమరుం గాపాడు కామేశ్వరి ॥ ౬౧

శా॥ 'మానుంబిల్లియొ! మట్టుఁబిల్లియొ,' యగున్ మన్నించుతుత్పత్రకు
 న్నినేర్చుంగతి సీరుజాన్ సలుపుటే ని న్నేను బ్రాధింతు, నీ
 తో నాకేటికి శాస్త్రవాదములు, నాతో నీకుఁ బంతంబె? నా
 పై నీకుం గలపేర్కొజూపి కొమరుం బాలింపు కామేశ్వరి ॥ ౬౨

శా॥ 'ఆరోగ్యం బిడఁబూనె సంబ' యని నేనానందముం బొందఁగా
 నారంభించితి, సంతలోన రుజ పూర్వాకారముం దాల్చె నేఁ,
 డీరీతిక బలుసారు లయ్యె మును? పిష్టే క్రొత్త గప్పట్టె? నీ
 కారుణ్య మ్మది రాద యింతదనుకం గళ్యాణి? కామేశ్వరి ॥ ౬౩

శా॥ ఏమందో యిసుమంత పాడునెడఁ దా నీరీతి యారోగ్యమున్
 సేమమ్ముం గనుపట్టి మీఁద నెపుడో చీకాకుగా మాఱుటల్
 నేమంటే మును పీరుజానుగతికి; నేడేమి నీసత్కృపా
 సామర్థ్యమ్మున నయ్యె? నీకృపయె రా జాగయ్యెఁ గామేశ్వరి॥ ౬౪

మ॥ కరి రక్షించినవిష్ణు వుండ, నల మార్కండేయు రక్షించుశం
 కరుఁ డుండ, న్నిను దేవురించుకతమున్ గన్నెట్టి 'మాయింటిదే
 నర' వక్ సంగతి జ్ఞప్తిదెచ్చికొని నాబాలున్ గృహజూచి యీ
 గుఱకన్ మాన్పగదమ్మ? యిష్టయిన జాగు న్నాని కామేశ్వరి ॥

మ॥ ఇలావేల్పాటనె శంకరాదుల మదిక వీక్షింప కీనిన్ను ని
 చ్చలు వేధించుట గాదు 'తండ్రికరుణన్ సాధించుకన్నన్ గడున్
 సుఖవౌ దల్లికృపన్ గడించు' టనియున్ జుమ్మట్టిచో జాగిటుల్
 సలుప న్నాయమె? బిడ్డపై గృహ నొగిక్ సాగింపు కామేశ్వరి ॥

మ॥ ఇతరోపాయ మొకండు కల్లునెడ ని న్నెవ్వఁడు వేధించు ? మ
తున్నతనారోగ్యముకోస మెన్నిగతులో శోధించి శోధించి పై
నితీకర్తవ్యము 'సీపదాబ్జభజనంబే' యంచు లో' నెంచి నిక
బతిమాలక దొరకొంటి నానుతు నొగిక బాలింపు కామేశ్వరీ ॥

మ॥ ఇలువేల్పొనిను వీడి యేసురలనో యే నిప్పు వేడంగ, 'మీ
యలువే ల్పుండంగ మా కిదేటిగొడ' వం చేమందురో ? వారు, నా
కలువమ్ముల్ హరియించి, నాకొమరుపైఁ గారుణ్యము న్నించి, మేల్
బల మారోగ్యము సీవ యీవలెఁజుమీ ? ప్రార్థింతుఁ గామేశ్వరీ ॥

మ॥ 'ఇలువే' ల్పంటకు నర్థమేమి? చెపు మోయీశాని? తన్ గొల్చుకే
స్తలతన్ జెందకయుండఁజూచుటయుఁ దా నద్దాన నవ్వానిపూ
జలు గైకొంటయుఁగాక యన్యమగునే? శ్వాసాయం బూడ్చి ని
చ్చలు నాపుత్రుని బోచి నానలుపునర్పల్ గొమ్ము కామేశ్వరీ ॥

మ॥ 'నను వేధింపఁగఁబోకు మీరుజలకు న్నా కేమిసంబంధ మే
జనుకర్మ మెట్లువంటి, దట్టిద రుజాసంసర్గవశాఁ దత్తయ
మ్మున నారోగ్యము గల్గు' నంచనెడవేమో ? యట్టిదేయైన నే
నిను వీడక, విడి నాయెనర్చుపనియున్ లే దంబ ? కామేశ్వరీ ॥

శా॥ "సీకన్నం బిడఁ బెద్దయొ"ట్టనుటయున్ "నేఁ డిందు నేఁదిందు"నం
చాఁకొన్నాతఁడుగూడ నొట్టిడుక తా నచ్చొటనే మెక్కిన
ట్లీకర్జమ్మున బండయాచకుడనై యే నిన్ను నిర్జింతుఁ జ
మౌకళ్యాణి? సుతార్తిము క్తితెర వొం డూహింపు కామేశ్వరీ ॥

శా॥ "సీకుం బోవదు నాకుఁ బోవదు" వృథా సీకేల జాలంబు యా
చ్చాకార్యంబు "పురస్కృతావమతి పశ్చాత్కృప్తమానం, బటం
చీకాలమ్మునఁ గాద, పూర్వయుగమం దెందున్ బ్రసిద్ధంబ యం
బా! కాశిన్య మిదేల ? బిడ్డనిగ్మహన్ బాలింపు కామేశ్వరీ ॥ ౭౬

శా॥ ఏకోశమున నేనియున్ దయ లవంబే నున్న వేల్పేనిఁ దా
నేకొం తేనియు గర్భయాచకునిపై దృష్టి నిగుడ్చున్ ద్రువం
బీకార్యమున గర్భయాచకుఁడ, నా కి మిగ్గాప్పితం బిప్పుడే
లేకున్న నిను వీడఁ, బుతుఁ డెటు తల్లి స్వీడుఁ గామేశ్వరీ॥ ౭౭

మ॥ గతి వేటొక్కటి లేక పుత్రు సరుజుఁ గావించుభారమ్ముఁ బూ
న్చితి నీపై; నటు నీకృపాగరిమ వానిజేయుచో వాఁడు “ పం
డితపుత్రుం ” డనుదుర్యశంబు గన, కానింద్యోక్తి నాయందు సం
గతమై సద్యశ మబ్బుజేయుసాబగుఁ గల్పించుఁ గామేశ్వరీ ॥ ౭౮

మ॥ అతిథుల్ వచ్చిన గారవింపనె? యథార్హంబుల్ నీవర్తింపనో?
మతి నీపై భయభక్తిసంభ్రమము లేమాత్రమునుఁ లేవో? దు
ర్గతులఁ జూచి విచారమందనో? వృథాగా నేటి కోయమ్మ? నా
సుతు రుగ్గుం బాసరించి నాహృదయమున్ శోధింతు కామేశ్వరీ ॥

శా॥ నాయారోగ్యమునందు లోపతముఁ గన్నట్టసి నీకు నే
నాయాసం బిడి పీడగొల్పుటలు లే, దాత్మోద్భవుం గూర్చియే
నే యాచించుట; వ్యాధి యెందనుక వాని న్నొంచు నందాఁక నీ
కీయాచ్ఛాపరిపీడ తప్ప దిఁక నీరువ్వుంబు కామేశ్వరీ ॥ ౮౦

శా॥ కాసశ్వాసలనైన నైచి నిలువంగావచ్చు నొక్కంట, యా
చ్ఛాసారస్యనిరాదృతిప్రచలదుచ్చాస్యసంబు సద్గోత్రజం
డై నైరించినవాఁడు గన్నడఁడు, నీ కంబా? యసద్గోత్రజా
భ్యాసం బేటికి? వేగ నాకొమరుని బాలింపు కామేశ్వరీ ॥ ౮౧

మ॥ నెలకేని మును రెండుమాసములకేనికే మూటికే నెట్టా యీ
పిలికూతల్ విననై చికిత్సకతనన్ బీడించుటల్ మానుటల్
గల, దిష్టా ప్రతిరాత్రియున్ గనఁగనై కారంపఁగాఁజొచ్చె; నీ
కలుషార్తిన్ హరియించి నాకొమరునిన్ గాపాడు కామేశ్వరీ ॥

శా॥ అంబా ? యేఁబదివత్సరమ్ములవయస్సాయెన్, సుఖంబుల్ దదన్యంబుల్ మున్నునుభూతముల్, నిజముగా నాజన్మపం దిట్టిక
వ్తంబౌకాలము చూడలేదు, సుతుఁ డీశ్వాసామయం బూడ్చి సౌఖ్యంబు న్నా కిడనోపు, నయ్యది త్వదాయత్తంబు కామేశ్వరీ ॥

శా॥ నాకుట్టన్ సుఖగా నెనర్చి యిటుపై నాకుట్టకేకాక యీ
పాకమ్మున్ బగవానిబిడ్డకయినన్ వర్తింపనీ కమ్మ ? నే
నే కా దంబర ? నీవుగూడఁ గొమరుం డిట్లార్తుఁడే యైనచోఁ
గైకోలేవు సుఖంబు, నాకొమరునిం గాపాడు కామేశ్వరీ ॥ ౮౪

శా॥ దగ్గన్ సూచన యైనవెంటనె మదిం దాపోదయం బౌ, మఱి
నిగ్గుల్ దేరినమానసం బఖిలము న్నిరౌ, బిడాలధ్వజుల్
బిగ్గన్ దోచినఁ గోప ముప్పతిలు నోవిశ్వాంబ ? న న్నిగతిన్
సగ్గన్ జేయక పుత్రునిన్ మనిచి యాశ్వాసింపు కామేశ్వరీ ॥ ౮౫

మ॥ “ఇది యేమో! పొనరించు” నంచు మదిలో నేమేని భీతిల్లి నీ
దుదయన్ వేఁడుటగాదునూ ? జనని ? మృత్యుప్రాపకం బిద్ది గా
దెదగున్ దీనికతాన నాయు, వగుఁగా కేలాభ ? మీజీవనం;
బదయత్వమ్ము వహింప కార్తి నుడువన్ యత్నింపు కామేశ్వరీ ॥

శా॥ సంగీతమ్మునయందు సాహిత్యయెడన్ జాతుర్యమెట్లెని య [త]మే
బుచ్చంగా కంబరొ ? వాక్ప్రవాహ మెటు లుప్పొంగున్ ? రుజామా
యంగీకారము గాదు, శ్వాసరుజయో ? యత్యంతశత్రువజం
బుంగై కోడగ దీరుజ్జా మలపు; మబ్బున్ హాయి కామేశ్వరీ ॥ ౮౬

శా॥ విద్యాగోష్ఠికె కాద, యేపనికిఁ బృథ్విన్ రోగి పాత్రుండు గాఁ
డుద్యచ్ఛ్వాసరుగార్తుఁ జెప్పవలెనే ? యోయమ్మ ? నీకేల నా
పద్యంబుల్ మొఱవెట్టికోవలయు ? సర్వజ్ఞత్వ మున్నప్పు, డిం
కుద్యోగించి కుమారుని న్గనుచుచో పూహింపు కామేశ్వరీ ॥

శా॥ నాయీప్రస్తుతదుస్థితిన్ గనినచో నాతల్లి ? సంతానమం
దేయజ్ఞుండును వాంఛఁబూనఁ, డిది యేమీ ? నీదయోదేశ మి
ట్లాయె న్నాయెడ, జీవితంబు తుద కిట్లా ? నేను వేగించుటల్
“చీ”యప్పింపక వేగ నాకొమరుగాసిన్ మాన్పు కామేశ్వరి ॥ ౮౯

శా॥ అంబా ? “మార్గ మొకండు చిక్కె”నని నే నానందమున్ జెంది ప
ద్యంబు స్నివయిజెప్పి రోగతరణం బర్థించితిన్ మున్ను వి
ఘ్నంబున్ దానికి సంతరించి, తయినం గానిమ్ము వేటొక్కమా
ర్గంబు స్నివ యనుగ్రహించి కొమరున్ గాపాడు కామేశ్వరి ॥ ౯౦

శా॥ ప్రత్యక్షమ్మయి దేవతల్ నొడువు టీపాపిష్టకాలమ్మునం
దత్యంతమ్ము నసంభవం బగుట స్వప్నాదిస్థితిన్ జెంది సా
మత్యంబూని నుతార్తివారణకు సంబా ! యెం డుపాయమ్ము మ
ద్భిత్యంతప్రవణమ్ముగా నొడువరాదే ? దేవి ? కామేశ్వరి ॥ ౯౧

శా॥ చోటున్ మార్చిన “వ్యాధి తా సురుగు” నంచున్ వైద్యు లం
[చుండి రి

మాటన్ బట్టి చరింపుమందువా ? యెదేమం దీడనే వాడ నా
నాటన్ గల్గు నరుగ్లభావ మనెదో ? నాతల్లి ? సూచించి యా
రాటంబుం దొలఁగించి బిడ్డనిఁ గృపన్ రక్షింపు కామేశ్వరి ॥ ౯౨

శా॥ ఇచ్చోటన్ గల, వచ్చుటన్ గలవు నీ వెచ్చోట లేకుంటి మ
మ్మిచ్చో నుంచి నిరామయత్వపద మీ విప్పింపలేవాక్కా ? నీ
యిచ్చున్ సర్వము సిద్ధవశా, నిది నిజం బీక్షింపు, మీవంక, కీ
యచ్చెచ్చెర్దురుజ బిడ్డనిన్ విడిచి యెందే డిందుఁ గామేశ్వరి ॥

శా॥ ఆర్తుల్ లోనగువారు నిన్నడుగు టాయాకోర్కుల స్నీ వాగిన్
బూర్తిన్ జేయుట సుప్రసిద్ధమకదా ! పూజింతు నిన్ మత్కుమా
రార్తిన్ బాపఁగదమ్మ ! వీనికిఁ గలాభ్యాసావకాశంపు వి
స్ఫూర్తిన్ దేగదవమ్మ ? నీదుపదముల్ పూజింతుఁ గామేశ్వరి ॥

శా॥ వైతేనూరి పయస్తరుఘ్నఁడగుటం దర్శించి డెందంబునక

భూతశ్రేణులమీదిపేయఁ దులసీభూజంబునుం జేరె శ్రీ

ఏతద్దేతువుచేత భూతమగు ఘోరై నస్సహస్రంబులక

చాతుర్మాస్యమునందు భక్తిఁ దులసీసంసేవ గావించినక.

౮౬౦

కం॥ గోవిందస్మరణము తులసీవనసేవనము క్షీరసేవన మెపుడుక

పావనచాతుర్మాస్యను సేవానికి దుష్టభంబు. లేమనవలయుక.

౮౬౧

ఆ॥ చెట్టుచుట్టుఁ బొదుచేసి యయ్యది నిండ నహరహంబు వలసినన్నిపరులు

నీర్ముఖోసిపోసి నెమ్మిమ్మై బెంచెడివాని కులమె పూతమాను బుడమి

౮౬౩

కం॥ ఏవిధి నల తులసీదుర్నిపు తావలముగనున్నలక్ష్మీ తా దినదినముక

నే వృద్ధిబొందుఁ గ్రయముగ నావిధి ఫలియించు గేస్తు నాశాలతికల్.

౮౬౪

సీ॥ ఒకయమ్మ పెట్టె వేటొకయమ్మ పెట్టలేదని కుందఁ డింక వల్లి యాత్మలోన.

దాగపుత్రానులందఱి నెటుపోషింతునని యేడ్వఁ డింక గృహీ మనమునందు.

కందమూలూదు లిందెందులే వెట్లని వందురఁ డింక నెద వననివాసి.

భిక్షు కెవ్వరు నేఁడు పిలువరై రట్లాకో యని పరివ్రా ట్టింక నగడుపడఁడు.

ఎవ్వ రేపని చెప్ప రె ట్టిదినంబు గడచునొకొ యంచుఁ బ్రకృతలు మిడుకఁబోరు.

తులసిపూజను శ్రద్ధమై సలిపిరేని హరి హరించును రాకుండ నన్ని నెతలు.

౮౬౫

కం॥ బహురసపరిభావిశవిగ్రహుఁడయి హరి యొకఁడె యెల్లజ్ఞాపములందుక

గోమించుచుండు నాతనిమహిమంబును బొగడఁదరమె మతిశాలులకుక.

౮౬౬

కం॥ స్మరియింపఁబడియె నిరతం బురుదుఃఖాదికము లంతమొందించెడి యిం

దిరయును గులసీనామకతగువరమునఁ దిరముగాను దా వసియించెక.

౮౬౭

— * బిల్వోత్పత్తి * —

ఆ॥ బిల్వపత్రమహత్త్వంబు వేనికేని జెప్పశక్యంబుగానిది యెప్పటికిని

నిన్ను గుఱియించి యున్నదియున్నయట్లు లేను వచ్చియుండు నానింపు మింద్ర! యింకను!

తే॥ గట్లరాయనిపట్టి యొక్కట విహారమాచరించి శ్రమంపడి యాస్యఫలక

మున జనించిన చెమ్మటబొట్టొకండు భూతలంబునఁ బడవైచి పోవుటయును

ఆ॥ మలమిన్నయై న మందఱుమందు మొల్చినది యొక్కమామ్రను చెలువుగలిగి

వెండి యొక ప్ర డటకు విహరించుటకునుగా నరిగి గిరికుమారి యచటనచట

కం॥ తిరుగుచు నామామ్రనుంగని కర మాశ్చర్యంబువొంది కడుఁ బ్రేయసులై

పఁగఁగడి జయతును విజయతు ధరణీజాతంబుఁజూపి తగ నిట్లనియెక.

౮౬౮

అ॥ “దివ్యమగుచు నడవి దీపించు నియ్యది యేమిచెట్టా కాని యెఱుంగఁబడదు.

కరము నుండరంబు గానుండి యెంతయు సంతసంబుగొలిపె సకియలార ! ” ౮౨౨

చం॥ అనియిటులుచ్చరించుటయు నందు జయాఖ్యసభీవత్సం మి

ట్లనియెను. “ దేవి ! తావకముఖాబ్జగళచ్ఛ్రీమవారిబిందుసం

జనితమ యీమహీజ. మఘసంక్షయకారి సమర్చనీ మి

య్యనుపమమైనవృక్షమున కాఖ్య విధింపుము నీవు చెచ్చెరక ” ౮౨౩

మ॥ అనియిబ్బంగివచించుడుక గిరిజ “యోయబ్జాక్షి ! యీవృక్ష ము

ర్విని భేదించి సమద్గతంబు. కనుకక బిల్వాఖ్య మిద్దానికిక

జనుఁ. దత్పత్రము లాహరింప దొరయక. శ్రీధ్రాయుతం బస్మద

ర్చనముంజేసిక గోరుకోర్కి యెదియుక సంసిద్ధిగాంచుంజామి. ౮౨౪

ఉత్సాహము॥ బిల్వపత్రములనుజూచి ప్రీతి వానితోడ నక

గొల్వఁదలంచుమాత్రీ ధనము గురియుచుండు వారికిక.

చెల్వ మమరియున్న దాని చిగురు మెసవనెంచినక

నిల్వ వఘసహస్రములను నిశ్చయముగఁ బ్రజలకుక ౮౨౫

క॥ తల మారేడుదళాంగింబులతో నెవ్వఁడు కలితముం జేసెడినో

బలువైన యామృతాతనవని వెతలు కుడువఁబోడు వాఁడిక నెపుడక ” ౮౨౬

కం॥ అనిపలికి పార్వతీదేవి నిజావాసంబుఁజేర వేడుకతోడక

వెను వెంట జయయు విజయయుఁ జనుదేర గణాన్వితముగ జంభవిభేషి !

సీ॥ తన్మూలముననుండుఁ దగ గిరిజాదేవి. తాక్షాయశీదేవి దానిబోదె

తచ్ఛాఖిలను మను దాను మహేశ్వరి పార్వతీదేవి తత్పత్రీములను.

గాయల నలరారుఁ గాత్యాయనీదేవి పట్ట గౌరీదేవి భాసిలెడిని.

మధ్యవల్గులమున మఱియు నపర్యయం బుష్పంబులను దుర్గ పౌలుపుగాంచు.

ఒప్పుకాఖాంగకంబుల నును క్రమముగఁ. త్రాణిరక్షణపాంఠె రుద్రాణియాజ్ఞ

కాల్గు నవకోటిశక్తులు కంటకముల గాన బిల్వంబు శ్రేష్ఠంబు కలమహారము

శే॥ పావనంబగు మారేడుపత్రీములను జగముతల్లికిక బూజలు నల్పిరేని

ఏదికోరి న నయ్యదియెల్ల రూఢి నపుడ సిద్ధింపఁగలదు సహస్ర్రసయన ! ౮౨౭

తే॥ అమృతహేశ్వరి మోక్షదాయక విశుద్ధరూప గిరిజ పరాశ్రమారుహముఁజేరి

మనెడిశంకరు నీక్షించి తనదులీల నయ్య శ్రీపులహాపయేమందునిక॥ ౮౨౮

—* పార్వతి విష్ణువును శపించుట. *

మ॥ అని యిబ్బంగి వచించి స్పష్టముగ నయ్యాకాశవా కాఁగ నిం

దునితోఁగూడి సమస్తదేవతలఁ జాతుర్మాస్యరాఁ దచ్చతు

ర్ఘునవృక్షంబుల కై కృత్యావమున నరఘ్నింబిచ్చి పూజించి. ౦

మనివామృతము దసమహావృతము కూదా! నీకు నే నిమ్యుడన్.

౫౮౦

కం॥ చాశుర్మాద్యము ముగియుడు దైతేయద్వేషణులకు దర్శనమిడి సం

ప్రీతిని హరిహరదేవుడు కాతరులైయున్న వారిగని యిట్లనియెన్.

౫౮౧

కం॥ “మీ రిక్కడ జనుడు మహావృతధారుల్! కైత్యారు లఖిలదాసవులను నే

మారిమసంగెద మీ యధికారములను ననుభవింపగడంగుడు ప్రీతికా.”

౫౮౨

ఆ॥ అని యిటుల్యచించి యట నేకరూపులు నరిహరులును నైన హరిహరులు గ

ణంబులకును దిగిదివనాఘలకును భేదబుద్ధి తొలగడజేసి పుచ్చుటయును.

౫౮౩

కం॥ ఆ లెఱగంజు విమానవృతమునైన నరిగి భేదవాదంబులు వో

ధూతానుగకృతబాధత స్వాతంత్ర్యంబునువహించి సౌఖ్యంపడుచున్

౫౮౪

తే॥ సాగ్వతీశాపమునైన భయముతోడ దసమహేశ్వరి బిలపత్రములతోడ

బిట్టపూజించి నుతిసేయఁ బ్రీతయగుచు సంతయుం గృప నాడేవి యిట్టలనియె.

తే॥ “నాదుశాపంబు కృష్ణంబుగా దయినను మీరు శిలలయియుండురు మేదిని. దివి

నొదన దది పూలనమ్మినయూరిలోనఁ గల్పెలమ్మినచందంబు గాకయుండ.

మ॥ నరలోకంబున రాతివిగ్రహముల నానించు చెల్లప్పడున్

గర మర్చించెడిహరికిన్ వర్షదులై ఖ్యాతికై సమాజింతు రం

దఱుఁ బాణిగ్రహణంబునక విహితులౌ తత్తత్తుమా రాళికిన్

సురలారా! పృజలొచ్చునతికలెద రహస్పతం గుమార్యాళికిన్.”

౫౮౫

మ॥ అని యిట్లుగి ననుగ్రహించుటయు సర్వాసర్వత్రయం దదృశ్యం

బున నప్రాప్తిత భక్తవాంఛితములం బూరించుకొం చరచలక

మని రింకం గనిదీర్ కంబిక రమానాథున్ స్వనాథుం గనుం

గొని సెల్చున్ సుఖరితాధరోష్ఠయగుచుం గోపంబుతో నిట్లునక.

౫౮౬

స్మరిణి॥ “రమేశా! నీవైనం దగదిదియనకొరాడె శివుతో.

కుమాగుండె. తాహేతువున శిలవై కుందుదు వికకన్.

తమిస్రారాట్పాడుండును నుపలమా ధాత్ర్యమరకా

పమే లింగాకారంబగుటకయి పూర్వంబ మనుటకన్.”

౫౮౭

తే॥ అనినవిని విష్ణుభగవానుడమృహేశిక బాగ్వతీదేవి ననుకూలపఱచుకొనుచు

క్షోణితలమున నెన్నొన లోక్కి మొక్కి యెంతయును స్తోత్రపూర్వకమిట్టలనియె.

సీ॥ “సతము మహాదేవు సఖివై మహావృతదీక్షఁబూనిన మహాదేవివీవు.

సత్వరజోగుణసంస్థాయినివియైన సత్తమతామసీక క్తి వీవు.

మాతాత్రయంబున మహితివై యుండెడి ఘనగుణత్రయవిభావినివి నీవు.

అఖిలజగద్వ్యాపకాద్భుతరూపవో మాయాకంబుల మాతవీవు.

సగ్వరూపవగుచు జనులకు సంతిచ్చు రూపసాధ్యమౌ నరూపవీవు.

ఆగమముల మూట నభినుతమైన యోంకారమీవు కావె కృతురుగీ ! ౧౯౧

తే॥ లీల ఫలవేళలో మహాకాళివియును లలి సరస్వతివియు మహాలక్ష్మివియును
నీవయ్యాదు. వవట్కారమీవె. మఱియు ధాగిణివివయ్యాదు. విరాగిణివియు

ఆ॥ భూతధాత్రి ! నీకుజోత. శుభా ! నీకునతి. విరాగిణీ ! పృణాచమిదిగొ.
శివ ! జ్ఞాహారనీకు చేకొన వికరాలి ! మత్స్యతంబులౌ నమస్కృతులను ” ౧౯౩

క॥ అనియట్లు స్తుతించుటయును మనమున సంతోషమొంది కుహిభృత్సహృ
త్తునుభవ పరమోదారంబును మిథ్యాలోపసహితమునగు నుడులకై. ౧౯౪

ఆ॥ “ నాదుశాప మోజనార్దన ! తిరుగదు నీయెడలనుగూడ నిర్ముఖంబు
ఉర్వివైన నీవు యోగీశ్వరులకుఁ దైవల్యదాయకగుచు వర్తిలెదవు. ౧౯౫

క॥ భక్తులకోరుకులూసగుచు వ్యక్తడవయియే వసించు వైకుంఠా ! యీ
ఉక్తార్థంబునఁ దావకశక్తి మఱితయయందుఁ జాతుర్మాస్యకై ౧౯౬

నీ॥ అంభోజసంభవు ననుఁగుంగొమార్తయై జనియించె నేయమ జగములోన
ఏయమ యగలం బింపైనరాశుల సారంబునుండి తా నేరుపడియె
స్వపయఃపృవాహనున్నాతుల కేయమ శ్రేయఃపృదాత్రీయై చెలెవుగాంచు
తరుగని మధురపాదస్ఫులతోనిండి యేయమ రహిఁ బ్రసహించుచుండు
అట్టిగండకినది స్వచ్ఛమైననీటి నయ్యెడిని నీనివాస మిం కియ్యకొనుము.
ప్రీతి నిరువదినాలుగు భేదములను గాంచుచుందు పురాణజ్ఞు లెంచినన్లు. ౧౯౭

నీ॥ బంగార మూస్యంబునం గల్గి బుధులచే నవని సాలగ్రామ మనఁగఁబడెదు.

తేజంపుముద్దవై దీప్తివహించుచు వర్తలాకృతితోడ వర్తిలెదవు

సర్వసామర్థ్యంబు సంగతంబైయుండ శ్రీసమేతుండవై చెలఁగఁగలవు.

ఉత్తమోత్తములైన యోగులకుంగూడ మోక్షప్రదాతవై మరియఁగలవు

వేయిమూటలేల విష్ణూ ! శిలాగతుండైనయట్టి నీ కనూనభక్తి

నేవఁజేయుజనులు చింతించినదియెల్ల నొగఁగఁగలవు కరుణ నుర్వివీవు

క॥ శిలయందలరారెడి నినుఁ దులసీదళములను భక్తితోఁ బూజింపం
గలయట్టిమనుజులకు దవ్వలనుండదు మోక్షులక్ష్మీ బూచులగొంగా ! ౧౯౮

క॥ చక్రాంకితసర్వాంగ మవకృంబును వైనశిలను వర్తిలు నిను నో
చక్రీ ! సందర్శించిన యాకూరుఁడుగూడఁ జనఁడు యమునింకికకై ” ౧౯౯

క॥ అనివాక్రుచ్చును నుమ యాయనువున. భగవానుఁడైన హరి యుపలత్సృ
పెనసినవాఁడు. వచించితి ఘనసాలగ్రామమునకుఁ గల కారణముకై. ౨౦౦

క॥ గోవిందుండు మహాశాపావృతుఁడై చనియెఁ దనదు నాలయమునకుకై.

గ్రామాత్యజాతయు మహాడేవుని శపియించి పృణతిఁ దృప్తియఁ బెట్టెకై.

తే॥ అట్లు భవభూతభవ్యభూతాదికృత్తు నఖిలసంస్థినాశాంకుఁ డవ్వెఘుండె.

కమలతోఁగూడి యతఁడును గౌరిఁగూడి శేంకరుండును నాల్గువృక్షముల మనిరి.

- ౯ గోటేటి వేణుగోపాలరావుగారు, పోలీసుసర్కిలిస స్పెక్టరు, నర్సారావు పేట.
- ౧౦ వారాయణరావుగారు, దాతారుపల్లి
- ౧౧ గంగరాజు గోపాలకిషక్తరావు దేశముఖుగారు-హైపురం.
- ౧౨ జూలూరి వెంకటగత్తుంపంతులుగారు, గుంటూరు
- ౧౩ భాస్కరరావుని వెంకట రామయ్యగారు, వంగపల్లి
- ౧౪ బుడంపాటి సుబ్బయ్యగారు, పర్చుంట్, కాకినాడ
- ౧౫ తేలూరి రామన్న గుప్తగారు, సదాశివుని పేట
- ౧౬ రామారి సుబ్బయ్యగారు - శ్రీ శ్రీ విరూపాక్షసంస్థాన ప్రధానమంత్రి
- ౧౭ ఘంటంభట్లగారి వెంకటబుజంగముగారు - ముసలాపురం
- ౧౮ తిగుళ్ళ కృష్ణారెడ్డిగారు. పటేలు - ముసలాపురం
- ౧౯ కప్పగంతు సుబ్బారావుగారు - పోలీసుసర్కిలిస స్పెక్టరు - కొమ్మలపాడు.
- ౨౦ గంగావజ్ఞుల గంగయ్యగారు, నర్సారావుపేట
- ౨౧ శ్యామాపంతుల గోపాలరావుగారు - హైదరాబాద్.
- ౨౨ తిరుమలనల్యాక్ చక్రవర్తి వరదాచార్యుల అయ్యవార్లంగారు - కాతాపురం.
- ౨౩ కన్నయ్యగారిసంగయ్యగారు-ముసలాపురం
- ౨౪ తాళవెలిచు లింగన్న ముకద్దంగారు-గడిపెద్దాపురం
- ౨౫ కిషక్తరావు దేశపాండ్యగారు తాళ్లపల్లి
- ౨౬ వెంకటరాజులు, చుక్తేదారు గారు - సీతారాంపురం
- ౨౭ సుబ్బారెడ్డి దేశముఖుగారు, క్షీరసాగరం.
- ౨౮ దుంటపల్లి రామారావుగారు, సంగం
- ౨౯ చిన్నసల శ్రీరామశర్మగారు- వాగులంపులపాడు
- ౩౦ రాయమారి బండేరావుగారు, అయినాపురం.
- ౩౧ గజవాడ వెంకటాచార్యులుగారు, అల్లదుర్గము
- ౩౨ కొండంభట్లగారి వెంకన్నగారు. గుమ్మడిదల
- ౩౩ లింగాల సీతారామరెడ్డి బండారెడ్డి దేశముఖుగారు-వారాచూరుపురం
- ౩౪ చెన్నూరి సరసింహారావు దేశపాండ్యగారు-వెదవేలు
- ౩౫ కండాశం కేశవాచార్యులుగారు-కిచ్చన్నపల్లి.
- ౩౬ శుంటపల్లి అమృతారావుగారు-సంగం.
- ౩౭ మాణిక్యం గారి బాలచంద్రయ్యగారు-హైదరాబాద్.
- ౩౮ పేతులపల్లి కృష్ణారెడ్డిగారు, కేశవాపురము.

అభినవనరస్వతి

సంపాదకుడు - నాగరఖండస్వర్ణకారవ్యవహారాది బహుగ్రంథకర్తయగు

జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రి.

ఇది యొకమాసపత్రిక ఇందు వర్ణాశ్రమధర్మబోధక గ్రంథములును విమర్శనములును వ్యాసములును బ్రకటింపబడును. చందా సం॥ 1 కి రు 3-0-0

ఈ కార్యస్థానమున వెలకుదొరకు పుస్తకములు.

1 కరిణీకోధారిణి [వ్రాత పీఠభద్రకవి]	...	0	4	0
2 వాసంతికాపరిణయ నాటకము	...	0	4	0
3 చమత్కారమంజరి (సింహాద్రి వెంకటాచార్యులు)	...	0	4	0
4 విరూపాక్షపీఠగురుపరంపర	...	0	2	0
5 నీతిగీతులు (సుమతిశతకమునకు సంస్కృతము)	...	0	2	0
6 విశ్వబ్రాహ్మణశబ్దఖండనము, బ్రాహ్మణశబ్దవిచారము	...	0	2	0
7 విగ్రహారాధన ఖండనఖండనము	...	0	4	0
8 చిత్తయజ్ఞలాతీర్పు విమర్శనము (ప్రతికాధిపతి)	...	0	4	0
9 సంగదోషము	...	0	3	0
10 ఆస్పృశ్యతానివారణ ఖండనము (మల్లాది రామకృష్ణ వయసులుగారు)	0	8	0	
11 వత్సలనీతిశతకము	...	0	1	0
12 నర్సారావుపేట శతావధానము (తిరుపతి వెంకటేశ్వరము)	...	0	3	0
13 పశ్యశబ్దవిచారము	...	0	2	0
14 పురశ్చరణము	...	0	2	0
15 శంతనురాజచరిత్ర	...	0	14	0
16 వరవ్యవస్థ	...	0	4	0
17 స్వర్ణకారవ్యవహారము	...	1	8	0
18 కుద్ధాంధహరిశ్చంద్ర చరిత్రము	...	0	10	0
19 అభినవకాకుంఠల నాటకము	...	0	8	0
20 నూతనసంహిత-ఆంధ్రము	...	2	0	0
21 స్కాందమహాపురాణాంతర్గత నాగరఖండము (౧ సంపుటము)	1	0	0	
22 డిటా నాగరఖండము (౨ సంపుటము)	1	8	0	
23 డిటా నాగరఖండము (3 సంపుటము)	1	8	0	
24 భారతీయప్రబోధము (పిఠాపాటి చిదంబరశాస్త్రి)	0	4	0	
25 ధర్మనిర్ణయము.	0	4	0	
26 భారతకథాత్మనిర్ణయము (మల్లాదిరామకృష్ణవిద్యచ్ఛయసులుగారు)	0	4	0	

అభినవనరస్వతీకార్యస్థానము, జానపాడు, విడుగురాళ్ళపాస్సు,

గుంటూరు జిల్లా.